

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL ROMÂNIEI

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art.I. – Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.672 din 27 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera g) se introduc trei noi litere, literele h)-j)), cu următorul cuprins:

„h) mecanism fraudulos organizat – utilizarea intenționată, coordonată sau sistematică a unui ansamblu de acte, operațiuni, documente, relații comerciale, persoane fizice ori juridice, entități fără personalitate juridică sau mijloace informatice care, privite în ansamblu, sunt apte să ascundă beneficiarul economic real, sursa impozabilă ori taxabilă, circuitul real al bunurilor, serviciilor, veniturilor sau fondurilor ori quantumul obligațiilor fiscale, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, al diminuării bazei impozabile sau al obținerii fără drept de rambursări, restituiri ori compensări, dacă sunt utilizate cel puțin două dintre următoarele modalități: operațiuni fictive, persoane interpuse, documente sau date fiscale ori contabile false, nereale sau apte să inducă în eroare, societăți fără activitate economică reală ori cu rol exclusiv de tranzit, sedii declarate fictiv sau fără

legătură cu activitatea reală, circuite comerciale artificiale, operațiuni transfrontaliere lipsite de justificare economică reală ori mijloace informatice sau digitale de disimulare a trasabilității fiscale. Nu constituie mecanism fraudulos organizat simpla neplată a unei obligații fiscale, eroarea materială, eroarea contabilă, deficiența administrativă izolată sau neconformarea tehnică remediată prompt, în lipsa scopului fraudulos;

i) persoană interpusă – persoana fizică sau juridică utilizată în mod intenționat, formal ori material, pentru a acționa în nume propriu sau în numele altei persoane, în scopul ascunderii beneficiarului economic real, a sursei impozabile ori taxabile, a circuitului real al bunurilor, serviciilor, veniturilor sau fondurilor ori a persoanei care exercită controlul efectiv asupra operațiunii. Nu constituie persoană interpusă mandatarul, reprezentantul legal sau convențional, fiduciarul, consultantul ori prestatorul de servicii care acționează transparent, în limitele legii și cu respectarea obligațiilor de identificare, evidențiere, declarare și raportare prevăzute de lege;

j) disimulare digitală a trasabilității fiscale – utilizarea intenționată, fără justificare legală, a unor mijloace informatice sau digitale prin alterarea, ștergerea, omiterea, ascunderea, interpunerea, manipularea, fragmentarea ori transmiterea neconformă a unor date, evidențe, documente, facturi electronice, înregistrări contabile, memorii ale aparatelor de marcat electronice fiscale, mijloace de stocare, aplicații, conturi, identități electronice ori sisteme informatice, atunci când conduita este aptă să împiedice sau să îngreuneze identificarea circuitului real al operațiunilor, stabilirea obligațiilor fiscale ori verificarea trasabilității fiscale. Nu constituie disimulare digitală a trasabilității fiscale eroarea tehnică, defecțiunea informatică, întârzierea de transmitere ori neconformitatea remediată prompt, în lipsa scopului fraudulos.”

2. După articolul 9³ se introduce un nou articol, articolul 9⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 9⁴ – Circumstanțe agravante speciale

(1) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 9³, limitele speciale ale pedepsei închisorii se majorează cu o treime dacă fapta a fost săvârșită în una dintre următoarele împrejurări:

a) prin folosirea unui mecanism fraudulos organizat;

b) prin folosirea uneia sau mai multor persoane interpuse;

c) prin folosirea coordonată a două sau mai multe persoane juridice, entități fără personalitate juridică, sedii, puncte de lucru ori circuite comerciale artificiale, dacă această modalitate este aptă să ascundă beneficiarul economic real, sursa impozabilă ori taxabilă sau circuitul real al bunurilor, serviciilor, veniturilor ori fondurilor;

d) prin operațiuni desfășurate pe teritoriul a cel puțin două state, lipsite de justificare economică reală, utilizate pentru ascunderea bazei impozabile, diminuarea

obligațiilor fiscale, obținerea fără drept de rambursări, restituiri sau compensări ori disimularea circuitului real al bunurilor, serviciilor, veniturilor sau fondurilor;

e) prin disimularea digitală a trasabilității fiscale, dacă această împrejurare nu constituie element constitutiv al infracțiunii reținute.

(2) Limitele speciale ale pedepsei închisorii se majorează cu o treime și în cazul în care, la data săvârșirii faptei, exista o condamnare definitivă pronunțată cu cel mult 5 ani anterior pentru o infracțiune prevăzută de prezenta lege.

(3) În cazul în care condamnarea definitivă anterioară prevăzută la alin.(2) atrage starea de recidivă, nu se aplică majorarea prevăzută la alin.(2), fiind incidente dispozițiile Codului penal privitoare la recidivă.

(4) În cazul în care sunt incidente mai multe dintre împrejurările prevăzute la alin. (1) și (2), majorarea limitelor speciale ale pedepsei închisorii se aplică o singură dată.

(5) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică atunci când împrejurarea invocată ca agravantă constituie element constitutiv al infracțiunii reținute ori a fost deja valorificată potrivit art.9 alin.(2) sau alin.(3) ori potrivit unei alte dispoziții legale de agravare.

(6) În cazurile prevăzute la alin.(1) și (2), pedeapsa amenzii nu poate fi aplicată persoanei fizice ca pedeapsă principală unică dacă prejudiciul cauzat depășește echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro.

(7) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere încadrării juridice a faptei ca infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat, spălare a banilor, fals, uz de fals ori ca altă infracțiune prevăzută de legea penală, atunci când sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia.

(8) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere dispozițiilor privind răspunderea penală a persoanei juridice.”

3. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Dispozițiile prevăzute la alin. (1)-(3) nu se aplică dacă persoana care a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art.6¹, art.8 sau art.9 a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la data comiterii faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin.(1), (2) sau (3).”

4. La articolul 10, după alineatul (6) se introduc cinci noi alineate, alineatele (7)-(11), cu următorul cuprins:

„(7) Dispozițiile alin.(1)-(3) nu se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute la art.8 sau art.9 săvârșite în una dintre împrejurările prevăzute la art.9⁴ ori în cadrul unui grup infracțional organizat.

(8) În cazurile prevăzute la alin.(7), acoperirea integrală a prejudiciului determinat potrivit alin. (10), prin plată efectivă, împreună cu dobânzile și penalitățile datorate potrivit legii, până la primul termen de judecată, poate fi avută în vedere de instanță, care poate dispune motivat reducerea cu cel mult o treime a limitelor speciale ale pedepsei închisorii.

(9) Dacă acoperirea integrală a prejudiciului, împreună cu dobânzile și penalitățile datorate potrivit legii, are loc după primul termen de judecată, aceasta poate fi valorificată de instanță exclusiv la individualizarea judiciară a pedepsei.

(10) În cazurile prevăzute la alin.(7), prejudiciul se determină în temeiul unei expertize de specialitate, cu respectarea dispozițiilor art.172-180 din Codul de procedură penală. Suspectul sau inculpatul, persoană fizică ori persoană juridică, prin reprezentant, după caz, are dreptul de a participa la efectuarea expertizei și de a-și exercita pe deplin drepturile procesuale.

(11) Acoperirea prejudiciului potrivit prezentului articol nu împiedică luarea ori menținerea măsurilor asigurătorii, confiscarea specială, confiscarea extinsă, aplicarea pedepselor complementare, recuperarea cheltuielilor judiciare ori valorificarea altor consecințe prevăzute de lege.”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11 – Măsuri asigurătorii

(1) În cazul în care există date sau indicii rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege și producerea unui prejudiciu, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie, în condițiile Codului de procedură penală.

(2) Măsurile asigurătorii se dispun până la concurența valorii prejudiciului estimat, a obligațiilor fiscale accesorii, a sumelor susceptibile de confiscare specială sau extinsă și a cheltuielilor judiciare.

(3) Măsurile asigurătorii pot privi bunuri mobile și imobile, sume de bani, conturi bancare, titluri de valoare, părți sociale, acțiuni, creanțe, drepturi patrimoniale, bunuri sau valori evidențiate ori transferabile prin mijloace electronice, precum și orice alte bunuri ori valori patrimoniale aparținând suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente sau terților, numai în cazurile și condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

(4) Organele judiciare solicită, de îndată ce este necesar pentru garantarea recuperării prejudiciului, date și informații de la organele fiscale, instituțiile de credit, autoritățile vamale, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și celelalte instituții competente, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, secretul

profesional, secretul fiscal, secretul bancar și drepturile procesuale ale persoanelor vizate.

(5) Măsurile asigurătorii se mențin, se restrâng, se extind ori se ridică în condițiile Codului de procedură penală, cu respectarea principiului proporționalității între scopul măsurii, valoarea creanței garantate și întinderea indisponibilizării.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului persoanei interesate de a formula contestațiile și cererile prevăzute de Codul de procedură penală.”

6. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:
„Art.12¹ – Pedepsirea persoanei juridice și participarea la proceduri de achiziții publice

(1) În cazul condamnării unei persoane juridice pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art.8, art.9, art.9¹, art.9² sau art.9³, instanța se pronunță motivat asupra aplicării pedepselor complementare prevăzute de Codul penal, inclusiv asupra interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice.

(2) În cazul condamnării unei persoane juridice pentru o infracțiune săvârșită în una dintre împrejurările prevăzute la art. 9⁴ sau pentru o infracțiune prin care s-a cauzat un prejudiciu mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro, instanța analizează cu prioritate aplicarea pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice și o dispune, în condițiile Codului penal, cu excepția cazului în care apreciază, prin hotărâre motivată, că aplicarea acesteia nu este necesară ori ar fi vădit disproporționată în raport cu natura faptei, valoarea prejudiciului, conduita ulterioară a persoanei juridice, măsurile efective de conformare adoptate, gradul de implicare a organelor sale de conducere și riscul de reitereare a conduitei infracționale.

(3) Aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare prevăzute la alin. (2) nu aduce atingere dispozițiilor speciale privind achizițiile publice, achizițiile sectoriale, concesiunile de lucrări și servicii, fondurile europene, ajutorul de stat sau alte finanțări publice.”

7. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13 – Comunicarea hotărârilor definitive

(1) La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare pentru una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, instanța comunică o copie a dispozitivului hotărârii judecătorești definitive Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(2) În cazul condamnării unei persoane juridice, precum și în cazul aplicării pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice, instanța

comunică o copie a dispozitivului hotărârii judecătorești definitive și Autorității Naționale pentru Achiziții Publice, precum și, după caz, autorităților de management, instituțiilor publice ori autorităților contractante indicate în hotărâre, în măsura necesară punerii în executare a hotărârii definitive.

(3) La primirea dispozitivului hotărârii judecătorești definitive de condamnare, Oficiul Național al Registrului Comerțului face mențiunile corespunzătoare în registrul comerțului, potrivit legii.

(4) Comunicările prevăzute la alin.(1) și (2) se realizează cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și se limitează la datele strict necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești definitive și a efectelor legale ale condamnării.”

8. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹ – Cooperarea interinstituțională

(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Vamală Română, Ministerul Public, Inspectoratul General al Poliției Române, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, Oficiul Național al Registrului Comerțului și Autoritatea Națională pentru Achiziții Publice cooperează, în limitele atribuțiilor legale, pentru prevenirea, identificarea, investigarea și combaterea faptelor prevăzute de prezenta lege.

(2) Cooperarea prevăzută la alin.(1) se poate realiza prin solicitări punctuale, schimb de date și informații, acces la registre sau evidențe în condițiile legii, proceduri operaționale și mecanisme tehnice de interoperabilitate, cu respectarea competențelor legale ale fiecărei instituții.

(3) Procedurile operaționale și mecanismele tehnice prevăzute la alin.(2) nu pot adăuga la lege, nu pot extinde sfera incriminărilor, nu pot restrânge drepturile procesuale ale persoanelor cercetate și nu pot înlocui actele de urmărire penală, actele de control fiscal ori actele judiciare prevăzute de lege.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului articol se realizează numai în măsura necesară îndeplinirii atribuțiilor legale ale instituțiilor prevăzute la alin.(1), cu respectarea principiilor legalității, proporționalității, limitării scopului, minimizării datelor, confidențialității și securității datelor.

(5) Cooperarea interinstituțională prevăzută de prezentul articol nu poate fi interpretată și aplicată în sensul transferului de competențe între instituții, al subordonării funcționale a unei autorități față de alta ori al restrângerii garanțiilor procesuale prevăzute de lege.”

Art. II. – Dispozițiile prezentei legi se aplică numai faptelor săvârșite după intrarea sa în vigoare, cu respectarea principiului aplicării legii penale mai favorabile.

Art. III. – În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile prevăzute la art.14¹ din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceasta a fost completată prin prezenta lege, adoptă sau actualizează, după caz, în limitele competențelor legale proprii, procedurile operaționale și mecanismele tehnice necesare cooperării interinstituționale, fără a condiționa aplicarea dispozițiilor penale.

Art. IV. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTE
CAMERA DEPUTAȚILOR**

GRINDEANU SORIN-MIHAI

**PREȘEDINTE
SENATUL ROMÂNIEI**

ABRUDEAN MIRCEA